

INTERVENCIÓ DEL PRESIDENT DE LA REIAL ACADÈMIA DE BONES LLETRES

Pere Molas Ribalta

La Reial Acadèmia de Bones Lletres acull amb un sentiment d'adhesió la sessió d'homenatge que la Societat Catalana d'Estudis Jurídics dedica a la memòria del doctor Jesús Lalinde Abadía. Des dels seus orígens com a Acadèmia dels Desconfiats l'any 1700, l'Acadèmia ha tingut com a eix de la seva activitat la història de la cultura catalana, entesa de la manera més àmplia possible i, en especial, la història de la cultura escrita, i dins d'aquesta àmplia panoràmica té el seu lloc la història del dret.

La nostra corporació ha tingut entre els seus integrants juristes eminents i, al segle XVIII, magistrats de l'Audiència. Un d'ells, Miquel Joan de Magarola, va ser director de la Reial Acadèmia de Bones Lletres i de la nova Academia de Jurisprudencia y Legislación, fundada durant el regnat de Carles III. Al llarg del segle XIX, la presència de juristes en la nostra institució va continuar amb personatges com Duran i Bas, Pere Nolasc Vives i Guillem Maria de Brocà, i ja al segle XX, amb conreadors de la història del dret com Eduardo de Hinojosa, Ferran Valls Taberner i Josep Maria Font i Rius, el qual sortosament encara es troba entre nosaltres. El doctor Jesús Lalinde va ingressar a l'Acadèmia l'any 1988.

Al sentiment institucional que manifesto com a president de l'Acadèmia, hi haig d'afegir en el meu cas una especial relació professional i personal amb el doctor Lalinde, atès que les meves recerques s'han centrat, com les seves, en institucions de l'època moderna. Suposo que vaig llegir el seu nom per primera vegada en treballs de Jaume Vicens Vives o de Joan Reglà en relació amb la seva tesi sobre la institució virregnal a Catalunya. Més endavant vaig començar a entendre, sota la ploma del mateix Lalinde, el significat d'una institució aleshores poc coneguda: la Governació General. Ell mateix em va parlar del moment en què es coneix l'autor d'un llibre i aquest es transforma en una cara, en una persona. Jo vaig tenir la sort de tractar Jesús Lalinde a l'antic seminari d'Història del Dret de la Universitat de Barcelona, al IV Simposi d'Història de l'Administració, celebrat a Alcalá de Henares al desembre del 1982, i al Congrés d'Història de la

Corona d'Aragó que va tenir lloc a Montpeller al setembre del 1985 (amb la participació també del pare Miquel Batllori).

Va tenir la gentilesa d'invitar-me a formar part del tribunal que va jutjar la tesi doctoral del seu deixeble Jon Arrieta sobre el Consell d'Aragó, a la primavera del 1987; un tribunal que estava presidit pel plorat Francesc Tomàs i Valiente. L'intercanvi de separates i les reunions científiques van mantenir el contacte entre nosaltres els anys següents.

Però encara hi ha més coses. El doctor Lalinde va ser un dels signants de la proposta que jo entrés a formar part d'aquesta acadèmia, i jo li vaig demanar que fos ell qui pronunciés el discurs d'acollida, en el qual va fer el balanç i la valoració de la meua obra. Uns mesos més tard, jo vaig entrar a formar part com a secretari de la Junta de l'Acadèmia, en la qual ell ocupava el càrrec de tresorer. Vam compartir la pertinença a la Junta fins que aquesta es va renovar el 2004, quan ell ja no podia assistir a les sessions. El puc recordar encara quan ens trobàvem tots dos al despatx del president d'aleshores, el doctor Eduard Ripoll, i esperàvem la resta de membres de la Junta.

Fou ja com a president que em va pertocar assistir a la seva cerimònia de comiat, i avui, amb el reconeixement per la seva obra i l'agraïment per la seva amistat, em correspon presidir aquesta sessió i manifestar l'adhesió de l'Acadèmia a la iniciativa de la Societat Catalana d'Estudis Jurídics.